

عبور جوکوویچ از نادال و سمپراس

روز تاریخی نوله

تنیس

آدام زاگوریا

برای نوواک جوکوویچ دوشنبه یک روز تاریخی بود. تنیسور ۳۳ ساله و مرد شماره یک جهان در کتاب رکورد های تنیس از رافائل نادال و پیت سمپراس عبور کرد. وقتی دوشنبه آغاز شد، جوکوویچ رکورد سمپراس به عنوان دومین نفری که بیشترین هفته را مرد شماره یک جهان بوده، پشت سر گذاشت. او حالا با ۲۸۷ هفته صدرنشینی نفر دوم است؛ پشت سر راچر فدرر که ۳۱۰ هفته نفر اول جهان بوده.

بعد جوکوویچ در فینال مسترز رم ۵ بر ۷ و ۳ بر ۶ بر دیگو شوارتزن پیروز شد تا سی و ششمین مسترز هزار امتیازی اش را ببرد و از ۳۵ قهرمانی نادال رد شود. شوارتزن آرژانتینی در یک چهارم نهایی نادال را برد و در نیمه نهایی هیجان انگیز سه سته، دنیس شاپوفاوف را برد تا مانع فینال جوکوویچ-نادال در پایتخت ایتالیا شود.

جوکوویچ در مصاحبه کنار زمین گفت: «هفته فوق العاده ای بود؛ هفته ای خیلی سخت. فکر نمی کنم بهترین بازی هایم را در این یک هفته انجام دادم اما به نظرم هر وقت لازم بود، در لحظات تعیین کننده بهترین بازی ام را به دست آوردم؛ در فینال، نیمه نهایی و همه بازی ها. برای همین خیلی خوشحالم که توانستم آن دنده پنجم را در زمان نیاز پیدا کنم. حالا همه متوجه پارسیس می شوم. تصور تورنمنتی بهتر از این را نمی توانستم در رم بکنم، یک جام بزرگ دیگر و خیلی راضی هستم.»

جوکوویچ یک ویژگی منحصر به فرد دارد. او در هر مسترز هزار امتیازی که شرکت کرده به قهرمانی رسیده آن هم نه یک بار بلکه دوبار. او که در هر پنج مسابقه اش مقابل شوارتزن به پیروزی رسیده، برای پنجمین بار در ۱۰ حضور در فینال رم به قهرمانی دست یافت و حال مسن ترین قهرمان تاریخ مسترز رم هم شده. او در سال ۲۰۲۰، ۳۱ برد و یک باخت داشته و تنها شکستش به دور چهارم اوپن آمریکا مربوط می شود که به علت زدن غیر عمدی توپ به داور خط اخراج شد.

جوکوویچ ادامه داد: «مسترزهای هزار امتیازی اهمیت زیادی دارند و بعد از گرنداسلم ها و مسابقات اساتید آخر فصل، تلاش می کنم بهترین بازی هایم را در این مسابقات انجام دهم. رسیدن به فینال چنین بازی هایی اهمیت زیادی دارد حتی اگر ۱۵ سال در مسابقات مختلف بین المللی شرکت کرده باشی. من هنوز هم برای اینکه دستم به جام برسد به اندازه یک جوان انگیزه دارم و سعی می کنم تا وقتی در مسابقاتی شرکت می کنم، این انگیزه را حفظ کنم هر چند با گذر زمان، خیلی چیزها تغییر می کند.»

این صرب حالا کمتر از یک هفته وقت دارد تا تلاش برای رسیدن به هجدهمین گرنداسلم خود را در رولان گاروس آغاز کند.

هالپ، قهرمان زنان

در فینال زنان، سیمونا هالپ، نفر شانس اول قهرمانی در ست اول، کارولینا پلیشکوا شانس دوم قهرمانی را ۶ بر صفر شکست داد و ست دوم هم بعد از ۳۲ دقیقه به علت کناره گیری پلیشکوا نیمه کاره و با همان نتیجه ۲ بر یک به پایان رسید. این نخستین قهرمانی هالپ در رم بود که پیش از این دوبار در فینال مغلوب الینا اسویتولینا شده بود و حالا ۱۳ مسابقه پیاپی را برده است. هالپ رومانیایی که آمار خود برابر حریف اهل جمهوری چک را به ۸ پیروزی و ۴ شکست رسانده، برای رسیدن به دومین قهرمانی در سه سال به رولان گاروس می رود. زن شماره یک جهان، اشلی بارتی به خاطر محدودیت های ویروس کرونا که در کشورش، استرالیا اعمال می شود در اوپن فرانسه شرکت نمی کند. ناومی اوزاکا، قهرمان اوپن آمریکا و زن شماره ۳ جهان نیز به دلیل مصدومیت همسترینگ در تورنمنت پاریس حضور ندارد.

منبع: فوربز

تکیه بر جای بزرگان نتوان زد به گزاف

داوید سیلوا، پرچمدار پیرمرد های طلایی

یادداشت

سید لو

گلزنی. زین الدین زیدان گفت: «حیف شد ما در بیشتر دقایق بازی خیلی خوب بودیم.» روزنامه آ.اس گلابه آمیز نوشت: «انتظار برای امپایه طولانی خواهد شد.» و در صفحه اولش نوشت: «مادرید بدون باروت». مارکا هم انتقاد مشابهی داشت. زیدان حتی کاسمیرو را بیرون گذاشت و لوکا مودریچ و تونی کروس را در خط میانی گذاشت و اودگارد را جلوی آنها یعنی سه نفر پشت سرمهاجم، اما فرصت گلزنی زیادی خلق نشد و آن معدودی هم که به وجود آمد، کریم بنزما از دست داد. سوسیداد هم همینطور. با آمدن سیلوا کمی بهتر شدند و او فرصت خوبی برای ایجاد موقعیت گل به دست آورد اما با دفاع جانانه رافائل واران به جایی نرسید.

این بازی به منزله یک شروع خوب برای سیلوا بود، حالا می تواند خودش را برای این فصل فشرده آماده کند. این آخر هفته شاید برای جوان ترها آزاردهنده و برای پا به سن گذاشته ها امیدبخش بود برای

سیلوا بعد از ۱۰ سال به لالیگا برگشت تا شش نفر از آن تیم قهرمان جام جهانی در لیگ مانده باشند

اینکه ثابت کنند هنوز وقت رفتن شان نشده، برابر بازنشستگی مقاومت کنند و نشان دهند همیشه امید و زمان هست.

مادرید با اودگارد، وینیسیوس و رودریگو -۲۱، ۲۰ و ۱۹ ساله- پشت سر بنزما شروع کرد. وقتی زیدان تصمیم به اعمال تغییرات گرفت، به جای استفاده از مهاجمانی مانند لوکایوویچ، بورخا میوئرال یا ماریانو دیاس ترجیح داد به بازیکنانی مثل سرخیو آریباس و ماروین پارک فرصت اولین بازی را بدهد. این کار هم پیام اعتماد نداشتن او به مهاجمانش را علنی کرد هم بیان هیجان زده و نمادینی از تغییر نسل.

آریباس ۱۸ سال دارد. پارک که از مادری اهل کره جنوبی و پدری نیجریه ای در مایورکا به دنیا آمده و پاسپورت اسپانیایی دارد، در ترانمیر بازی کرده و ۲۰ ساله است. در آن طرف هم اورکوگونزالس ۱۸ ساله اولین بازی اش را انجام داد و آندر برنچه آ، یک ۱۸ ساله دیگر، استعدادی ناب که همه جای زمین سرک می کشد.

چشماتوپاک کن رفیق. «ما به خاطر رفتنش گریه کردیم» میگل آنخل مویا این را می گوید، اما اشک هایش طول نکشید. آخرین روز فصل قبل مارتین اودگارد به هم تیمی هایش در رئال سوسیداد گفت یک فصل دیگر می ماند اما رئال مادرید تصمیم دیگری گرفت و همه چیز عوض شد. ۲۰ روز بعد قهرمان لالیگا که از لیگ قهرمانان اروپا حذف شده بود او را به خانه آورد؛ چهار سال و نیم بعد از خریدنش و سه حضور قرضی در هیرنفین، ویتس و سوسیداد. در این آخری، ستاره خط میانی بود تا قبل از تعطیلی کرونا و برای همین جدایی اش تلخ بود. ناگهان کسی خبری داد که «لارئال» دنبالش را گرفت؛ خریدن داوید سیلوا ایده خامی به نظر می رسید که انگار به عملی شدنش فکر نکرده بودند. او موافقت کرده بود به لاتزیو برود- اما ارزش تلاش را داشت و در نهایت پیشنهاد آنقدر خوب بود که نتوانست رد کند: جذاب ترین تیم جذاب ترین شهر در اسپانیا، بازگشت به خانه بعد از ۱۰ سال.

یک شایعه به واقعیت تبدیل شد و سیلوا ی ناگهان ۳۵ ساله شده به استانی برگشت که ۱۶ سال پیش همه چیز در دسته دوم و در تیم ایبار شروع شده بود. از تمرین در گل و برف خسته نمی شد و خوشحال بود که آنجاست. خوسه لوییس مندیلبیار، مربی آن زمان ایبار می گوید: «او یک جان سخت عوضی بود.»

سیلوا در تعطیلات بود که قرارداد بست و به خاطر تست مثبت کرونا در اولین بازی فصل، سوسیداد را همراهی نکرد. او با فیز یوتراپ از سیتی آمده بود اما چهار جلسه تمرین کرد و در بازی دوم هم در ترکیب اصلی نبود.

حتی وقتی مربی تیم، ایمانوئل آلوگوسیل، در بازی دوم شان بعد از ۶۰ دقیقه او را صدا زد، چهار دقیقه طول کشید آماده شود و یک گزارش گزار «بازگشت یکی از بهترین بازیکنان تاریخ این کشور» خبر داد. سیلوا بعد از ۱۰ سال به لالیگا برگشت تا شش نفر از آن تیم قهرمان جام جهانی در لیگ مانده باشند. مقابل بازیکن جوانی قرار گرفت که جانشینش شده بود. دومین بازی سوسیداد در این فصل نخستین بازی رئال بود و به قول اودگارد: «یک بازی خاص مقابل دوستان خوب و آدم های خوب».

بازی خاصی بود اما لزوماً خوب نبود. مادرید خوب شروع کرده بود، لارئال را به تغییر سبک بازی وادار کرد، عقب راندشان و منتظر بود فرصتی پیش آید، اما یک مسأله آشنا وجود داشت؛ ناکامی رئال در

سمت دیگر این طیف سیلوا قرار دارد که ۱۴ سال از بازیکنی که جایش را گرفت، بزرگتر است اما یک بار دیگر خنده را بر لبان اهالی سن سیاستین برگردانده. آلوگوسیل می گوید: «وقتی کاملاً آماده باشد خیلی به درد ما می خورد. حتی با ۷۰ درصد هم می تواند آن خونسردی و آرامش را به تیم بیاورد. به دادن دویا سه پاس گل نزدیک شد.»

سیلوا گل نزد امادیگران چرا، از جمله خامی ماتا، بازیکن ۳۱ ساله که تا ۲۹ سالگی هنوز اولین بازی خود را در دسته اول انجام نداده بود و بعد راهی تیم ملی اسپانیا هم شد. او شنبه در پیروزی ختافه برابر اوساسونا تنها گل بازی را زد و تنها هم نبود. از ۱۴ گلی که در هفته دوم زده شد، نیمی را بازیکنان ۳۰ ساله و بیشتر زدند و تنها دوتا را زیر ۲۷ ساله ها به ثمر رساندند.

از طرف دیگر «اینها حالا کجا هستند» های زیادی در ذهن هواداران انگلیسی نقش بسته. در هفته ای که بتیس مانوئل پیگرینی صدرنشین مشترک لالیگا شد، ژوسلو ۳۰ ساله برای آلاوس و کیکه گارسای ۳۰ ساله برای ایبار گل زدند. یاگو آسپاس، روبرتو سولدادو و آلوارو نگردو که روی هم صد سال دارند، شاید مهم ترین گل های شنبه و یکشنبه را زدند. آسپاس که جدا از لیونل مسی، تنها تک ستاره تیم های دیگر لالیگا به حساب می آید، در هفت سال گذشته یک سوم گل های سلتاویگورابه تنهایی زده. او در ۳۳ سالگی دو گل زد که دومی یک ایستگاهی فوق العاده بود و به تیمش کمک کرد والنسیا را ۲ بریک ببرد. سولدادو که یک پسر بچه بود و حالا ۳۵ ساله شده با سرعت ۳۴ کیلومتر در ساعت دوید تا گلی بزند که گرانا دارا به صدر جدول رساند. آلوارو نگردو هم گلی زد که زمینه ساز نخستین پیروزی کادیس در دسته اول بعد از ۱۴ سال شد.

در انتهای زمین یک نفر هست که آمار شگفت انگیزتری دارد. دروازه بان کادیس، آلبرتو سیفونتنس برای نخستین بار در دسته اول بازی می کرد. ۴۱ سال دارد. دوران حرفه ای او به قرن قبل برمی گردد در حالی که برای امثال آلباسته، دوس ارماناس، سیوداد مورسیا، رایو سالامانکا، مورسیا لا هویا و پیاست گلیویس بازی کرده بود. او پنج سال قبل به کادیس دسته دومی پیوست و خودش را پیدا کرد و حالا در لالیگا است. در زمین اوئسکا گلی خورد که مردود شد: «از داور تشکر کردم چون رنج آور بود.» بعد هم گل نخورد تا در روزی که لقب مسن ترین تازه وارد تاریخ لالیگا را به خود اختصاص داد، کلین شین کند. خودش می گوید: «دیر شد، اما شد.»

منبع: گاردین